

Namen als immateriële markeringen op de tijdloze Ooltkolonia mennonitische pelgrimstocht

Emmie Hoebens

Meertens Instituut/Radboud Universiteit

Mijn promotieonderzoek is een sociolinguïstische casestudie, met Hymes' *Ethnography of Communication* (Hymes, 1972, 1973, 1974) als leidraad. Het gaat over de relatie tussen taal, taalgebruik en taalbeleid en het voortbestaan van de etnisch-religieuze, mennonitische Ooltkolonia gemeente van Noord-Europese herkomst in Salamanca in Mexico. De Ooltkolonia mennonietengemeenschap Salamanca, gemeente Bacalar, Quintana Roo, Mexico, bestaat sinds 2002, heeft ong. 1800 inwoners; het is een boerengemeenschap met als belangrijkste bron van inkomsten de opbrengsten van landbouw en enkele pluimvee- en melkveebedrijven. De gemeente is vanwege haar religieuze principes vrijgesteld van dienstplicht en heeft autonomie van onderwijs en taal. De talen in de gemeenschap zijn Hoogduits en Plautdietsch. De taal van het gebied waarin de gemeenschap ligt is Spaans.

Tijdens mijn onderzoek naar de rol van taal in het voortbestaan van deze gemeente in Mexico, vielen de herhalingen in namen op, het bewaren van de namen door de eeuwen heen. In het kader van het diepreligieuze karakter van de gemeenschap zie ik ze als immateriële markeringen op hun tijdloze pelgrimstocht. In deze presentatie probeer ik een beeld te geven van de geschiedenis van de Ooltkolonia mennonieten in Salamanca en andere plaatsen in Latijns-Amerika aan de hand van die naamgevingen die door hen in stand gehouden worden.